

ШУ ТИН МАЙКО

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, 2005

chitanka.info

Прокарай бледи пръсти
в косата ми немирна.
Аз съм дете отново,
сграбчило полата ти.
С очи затворени
отчаяно се вкопчвам
в лика ти избледняващ,
но утрото нарязва
на ивици съня ми.

Прибрала съм
червения ти шал.
Ако го изпера, ще се изгуби
и леката следа от аромата
на твоята коса.
Майко,
безмилостен е пясъкът на времето,
и спомените също тъй засипва.
Дали ще смея да отворя някога
на раклата ти дървена капака?

Когато някога
убождах се на трънче,
аз можех да ти се изплача.
Сега не мога
даже да въздъхна,
макар и носейки
венец от тръни.
Едничка снимката ти ми остана.
Дори да можеше плачът ми
земята черна да пробие,
не може тебе да събуди.

Страхувам се тук да напиша
познати думи на любов,

*при все че писах много оди
за изгреви, морета и звезди.
Тъгата ми по тебе
е тиха и дълбока,
не като водопад,
не като бързей,
но е като забравен кладенец,
удавен в храсти и цветя,
където всеки звук
отеква във мълчание.*

1 август 1975 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.